

[Jørgen Estrup]

Jeg vil godt spørge udenrigsministeren: Er det det, der er meningen med at sende danske ungdomsrepræsentanter til Kina? Er det at fremme det formål? Eller hvad har egentlig tanken været fra Udenrigsministeriets side?

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg bed mærke i, at hr. Jørgen Estrup spurgte, om jeg kunne forstå, at »nogle« var betænkelige og uforstående, og at »man« kunne mene... Det forekommer mig, at hr. Jørgen Estrup ikke selv ville forbinde sig med den slags, synes jeg, naive opfattelser. For jeg mener, at det er af værdi at dyrke mellemfolkelige kontakter.

For så vidt angår formålene med den organisation, nogle har været ude at besøge, tror jeg ikke, jeg behøver at bruge mange ord på at overbevise hr. Jørgen Estrup og andre om, at det er noget, jeg aldeles ikke sympatiserer med, og at det er noget, den danske regering ikke sympatiserer med. Men det er nu engang i mellemfolkelige kontakters natur, at man indimellem konfronteres med andre synspunkter, og det gør man for bl.a. at kunne gøre rede for egne synspunkter.

Derfor vil jeg da gerne benytte denne lejlighed til at opfordre så mange som overhovedet muligt til at udnytte de muligheder, der naturligvis er ved at blive for at komme i kontakt og dialog med kineserne, for når vi er kritiske over for den officielle politik i Kina, skal vi da udnytte alle muligheder for at komme i dialog med kineserne. Og dér er det en lykkelig udvikling i en periode, hvor der ellers har været mange negative ting, at kineserne nu er rede til at gå ind i en dialog også om det, man tidligere kaldte indre forhold. Jeg er sikker på, at både hr. Jørgen Estrup og jeg med vores liberale sindelag vil synes, at det så må være rigtigt at opfordre flest muligt til at tage imod de invitationer, der måtte komme, og til at kaste sig ud i en fri og livlig debat med kineserne om tidens store spørgsmål.

Jørgen Estrup (RV):

Det er jo ganske rigtigt, som ministeren siger, at vi er mange, der hylder dialogen, men jo ikke dialogen for enhver pris og ikke på ethvert grundlag. Det vil sige, at det afgørende i denne sag jo må være, om den pågældende ungdomsorganisation ville være i stand til at

opnå noget med sit besøg, dvs. se de ting, man gerne ville, sætte sig ind i de forhold, man gerne ville, kritisere de ting, som man syntes det var rimeligt at kritisere, og ikke blive taget til indtægt for noget, man ikke stod for. Og dér kan det jo godt undre én at se, at man fra ministeriets side har sagt, at formålet med at anbefale rejsen er at finde ud af, hvordan tilstandene egentlig er i Kina. Det er da vist noget, der tager et par dage, og det er da vist også noget, man har en ambassade til; ellers har jeg dårligt forstået, hvad man skal bruge den danske ambassade til derude.

Derfor vil jeg gerne spørge udenrigsministeren: Hvordan har man fra ministeriets side sikret sig, at denne ungdomsorganisation nu ikke er blevet en brik i det kinesiske spil og blevet udnyttet til propagandaformål? Hvordan har man sikret sig, at de unge var udstyret med en tilstrækkelig ekspertise til at kunne gennemskue det, de så? Eller har man bare sendt dem ud i den blå luft og håbet på, at det nok gik?

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Dér må jeg jo sige til hr. Jørgen Estrup, at vi lykkeligvis lever i et samfund, hvor Udenrigsministeriet og ambassaderne ikke prøver at påvirke holdninger og indsats hos f.eks. unge mennesker, der helt af egen drift og frivilligt rejser ud for at optage mellemfolkelige kontakter. Det var dog en afskyelig tanke, at jeg skulle instruere min ambassade om at blande sig i, hvad de unge mennesker fra skytte-, gymnastik- og idrætsforeningerne gik og sagde og gik og hørte og gik og så. Det er dog en tankegang, som vel efterhånden ikke er at finde i Europa – åbenbart bortset fra et enkelt sted. Jeg er skuffet, jeg er overrasket, hr. Jørgen Estrup.

I øvrigt er der nu pludselig noget, der går op for mig, nemlig at når hr. Jørgen Estrup tidligere på året sagde nej til en invitation til at komme til Kina, har det muligvis skyldtes manglende tillid til egen evne til at trænge igennem med budskaberne. Det synes jeg er synd, for som jeg sagde før, bør man udnytte enhver mulighed, der åbner sig, for at komme i dialog med kineserne, og hvis bare vi har tillid til os selv, hr. Jørgen Estrup, og til de synspunkter og holdninger, vi står for, har vi såmænd ikke noget at være bekymrede over, når vi kommer derud.